

havde anmodet Konsistorium om at tilkjendegive ham, at den ham fra Ministeriet tilstaaede maanedlige Understøttelse vilde blive frataget ham, saafremt han oftere maatte gjøre sig skyldig i lignende Forhold, jfr. Univ. Aarb. f. 1886—87 S. 8, modtog Konsistorium i Januar 1888 fra Kjøbenhavns Politi en Udskrift af Kjøbenhavns Kriminal- og Politirets 1ste Afdelings Protokol, hvoraf det fremgik, at fornævnte Student atter var bleven anset med en Bøde for i beruset Tilstand at have forarsaget Gadeuorden. Da Ministeriet havde modtaget Indberetning herom, blev ovennævnte Understøttelse inddraget.

Da Student N. N., der oppebar Kommunitetsstipendiet, ifølge Meddelelse fra Kjøbenhavns Politi, i Maj s. A. i den offentlige Politiret var blevet anset med en Bøde for i beruset Tilstand ved Nattetider at have forarsaget Gadeuorden, blev der af Konsistorium gennem Regensprovsten tildelt ham en Irettesættelse og paalagt ham for Fremtiden at befitte sig paa en ulastelig Opførsel, da han i modsat Fald vilde miste den ham tildelte akademiske Understøttelse.

II. Det akademiske Lærersamfund samt Censorerne ved Universitetets Examina.

1. Om Anciennetetsberegning for Universitetslærerne og Oprettelsen af 3 nye Professorater ved Universitetet.

Som meddelt i Aarbogen for 1886—87 S. 8—13, blev der af Konsistorium nedsat et Udvalg med den Opgave at gjøre Indstilling om, hvilke Universitetslærere der maatte være Grund til paa Finansloven for 1888—89 at indrømme en tilsvarende Begunstigelse som den, der ved Finansloven for 1887—88 var tillagt et større Antal Universitetslærere, for at Billighedens og Ligelighedens Fordringer kunde ske Fyldest. I Henhold til Udvalgets Erklæring og de fra Fakulteterne indhentede Udtalelser indstillede Konsistorium i Skrivelse af 4. Juli 1887 til Kirke- og Undervisningsministeriet, at der paa Finanslovsforslaget for Finansaaret 1888—89 som Anmærkning til Texten under Universitetets Udgiftspost 1. a. maatte blive optaget følgende Bestemmelse: »De nu ansatte ordinære Universitetslærere lønnes, fra 1. April 1888 at regne, som Professorer med Anciennetet i Henseende til Lønninger fra deres første faste Ansættelse som Lærere ved Universitetet eller den polytekniske Lærestanstalt. De Lektorer eller normerede Docenter, der som Følge heraf blive at lønne med Professorlønnen, kunne ansættes som Professorer.« Paa Finanslovsforslaget for 1888—89 blev derefter under Universitetets Udgiftspost 1. a. optaget følgende Bestemmelse: »Samtlige ordinære Universitetslærere lønnes, fra 1ste April 1888 at regne, som Professorer med Anciennetet fra den første Ansættelse som fast Universitetslærer eller fast Lærere ved den polytekniske Lærestanstalt. De Lektorer og normerede Docenter, der som Følge heraf blive at lønne med Professorlønnen, kunne ansættes som Professorer.«

Der bemærkedes, at ved et saadant Forslags Gjennemførelse vilde den største Del af de indtraadte Uligheder, der vare særlig fremtrædende for det lægevidenskabelige Fakultets Vedkommende, blive hævede. For Finansaaret 1888—89 vilde heraf resultere en forøget Udgift af 6150 Kr. Der meddeltes derhos en Oversigt over, hvilke Universitetslærere der i Finansaaret 1888—89 vilde komme til at nyde godt af den nævnte Bestemmelses Gjennemførelse.

Endvidere blev der under Universitetets Udgiftspost 1. a. optaget en Bestemmelse om, at midlertidig Docent Dr. med. Edmund Hansen Grut kunde ansættes som Professor i Ofthalmologi. Der bemærkedes i den Anledning, at der paa Finansloven for 1882—83 var blevet bevilget ham 3000 Kr. aarlig, nemlig 2000 Kr. som aarligt Honorar og 1000 Kr. som særlig Godtgjørelse for det til Undervisningen fornødne Lokale, videnskabelige Apparater og Hospital. Efterat denne Ordning havde bestaaet i 5 Aar, og Betydningen af, at de lægevidenskabelige Studerende erholdt tilstrækkelig Kundskab til Øjensyge mere og mere havde bekræftet sig, saaledes overfor de jævnlig forefaldende Tilfælde af farlig Øjensyge hos spæde Børn, var det blevet anset for ønskeligt at kunne optage dette Fag som normeret Undervisningsfag under det lægevidenskabelige Fakultet. Kontoen blev derfor foreslaaet forhøjet med 3200 Kr. og til Gjengæld Udgiftskonto 7. g. reduceret til kun at omfatte Bevillingen af 1000 Kr. som aarlig Godtgjørelse for Lokale.

I den af Folketingets Finansudvalg afgivne Betænkning over Finanslovsforslaget for 1888—89 foreslog Flertallet imidlertid, at den første Anmærkning under Udgiftspost 1. a., da den tilsigtede at indføre en forandret Lønningsmaade for Universitetets Lærere fra 1. April 1888, udgik, da Spørgsmaalet burde afgjøres gjennem Behandlingen af Lønningsloven. Af Kirke- og Undervisningsministeren blev der derpaa ved 3dje Behandling i Folketinget stillet et Ændringsforslag, idet Udvalgets Opmærksomhed henleddes paa, at Forslaget om, at Docent Dr. med. Hansen Grut kunde ansættes som Professor i Ofthalmologi, var vedtaget ved 2den Behandling, og at der derved vilde fremkomme en Anomali ligeoverfor Lektor i normal Anatomi Chievitz, der var ansat den 20. December 1881, og hvis Anciennitet, naar han blev ansat som Professor ifølge Lønningslov af 25. Marts 1871 § 3, vilde være at beregne fra 1. Januar 1887, og normeret Docent i tysk Sprog og Literatur, Dr. phil. H. Møller, der var ansat den 20. December 1883. Der stilledes derfor følgende Ændringsforslag: »Udgiftspost 1. a. forhøjes med 850 Kr., og der tilføjes under Texten følgende Anmærkning: Lektor i normal Anatomi, J. H. Chievitz og normeret Docent i tysk Sprog og Literatur, Dr. H. Møller kunne, fra 1. April 1888 at regne, ansættes som Professorer, saaledes at førstnævntes Lønning beregnes, som om han var bleven ansat fra 1. Januar 1887 at regne. Efterat dette Forslag var vedtaget af Folketinget, blev der ved Behandlingen af Finanslovsforslaget i Landstinget tillige stillet Forslag om at ansætte Lektor i Fysiologi, Dr. Bohr som Professor; dette Forslag blev imidlertid ikke vedtaget af Folketinget ved Finanslovsforslagets Tilbagesendelse til dette Ting.

Paa Ministeriets Budget for Finansaaret 1888—89 optoges ovennævnte Bestemmelser om Docent, Dr. med. Edmund Hansen Gruts, Lektor J. H. Chievitz's og Docent Dr. H. Møllers Ansættelse som Professorer, og under 26. April 1888 udnævntes derpaa midlertidig Docent, Dr. med. Edmund Hansen Grut til Professor i normeret Plads i Ofthalmologi, Lektor J. H. Chievitz til Professor i normal Anatomi og normeret Docent Dr. phil. Hermann Møller til Professor i germansk Filologi fra 1. April s. A. at regne, saaledes at Lønningen for Professor Chievitz's Vedkommende blev at beregne, som om han var bleven ansat fra 1. Januar 1887 at regne. Under 26. Maj s. A. meddelte Ministeriet, i Anledning af Docent Møllers Udnævnelse til Professor, derhos Konsi-

itorium, at der — i Analogi med, hvad der bestemtes ved allerhøjeste Resolution af 29. April 1887 med Hensyn til 5 da ansatte nye Professorer — med Hensyn til Adgangen til at optere Fribolig eller Huslejeportion forbeholdtes de ved Universitetet før 1. April s. A. ansatte normerede Professorer den Plads i Aldersrækken, som de havde.

— Paa Finansloven for 1881—82 blev der tillagt Professor Dr. Fausbøll et personligt Tillæg af 600 Kr. og senere ved Finansloven for 1885—86 et lignende Tillæg, dog saaledes at disse Tillæg bortfaldt efterhaanden, som han oprykkede paa højere Lønning. Da dette vilde ske den 1. Januar 1889 ved hans Oprykning paa en Lønning af 4400 Kr., blev der paa Finanslovsforslaget for 1888—89 stillet Forslag om, at hans Lønning maatte beregnes fra 1. April 1888, som om han var bleven ansat som Professor fra 1. Januar 1869. Der bemærkedes i den Anledning, at da Professor Fausbøll var bleven ansat i sit Embede den 13. December 1878 i en Alder af over 57 Aar, maatte selv en Lønning af 4400 Kr. erkjendes at være for ringe for ham, naar der hensaaes til hans Alder af c. 68 Aar og de ham som Familiefader paahvilende Forpligtelser. Forslaget blev optaget paa Ministeriets Budget for 1888—89, efterat være blevet bevilget af begge Rigsdagens Ting.

2. Om Udnævnelsen af tre Professorer extraordinarii.

Paa Finanslovsforslaget for 1888—89 blev der under Universitetets Udgiftspost 7. a. optaget følgende Bestemmelse: »De fast ansatte ekstraordinære Docenter, i Kunsthistorie, Dr. Jul. Lange, i slavisk Sprog, Dr. Verner og i fysisk Geografi, Dr. Løffler, benævnes for Fremtiden Professorer extraordinarii.« Tillige blev der stillet Forslag om, at Verners og Løfflers Lønninger maatte for højes fra 3000 Kr. til 3200 Kr. Efterat Forslagene vare bevilgede af begge Rigsdagens Ting med den Ændring, at Ordet »fysisk« udgik, blev ovennævnte Bestemmelse optaget paa Ministeriets Budget for Finansaaret 1888—89. Ved Skrivelse af 23. April 1888 meddelte Ministeriet Konsistorium, at ovennævnte Docenter »for Fremtiden benævnes Professorer extraordinarii«.

3. Om Oprettelsen af nye Professorater m. v. under det lægevidenskabelige Fakultet.

Som foran omtalt, S. 272, blev der paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for Finansaaret 1888—89 optaget en Bestemmelse om, at midlertidig Docent, Dr med. Edm. Hansen Grut og Lektor Chievitz ansattes som Professorer. Under 26. April 1888 blev Dr. med. Edm. Hansen Grut derefter udnævnt til Professor i normeret Plads i Ofthalmologi og Lektor J. H. Chievitz til Professor i normal Anatomi, saaledes at Lønningen for Professor Chievitz's Vedkommende blev at beregne, som om han var bleven ansat fra 1. Januar 1887 at regne.

— I et til Konsistorium i Maj 1888 indgivet Andragende anholdt cand. med. & chir. Gordon Norrie om Tilladelse til som Privatdocent at holde Forelæsninger ved Universitetet. Ansøgeren bemærkede, at der her i Landet endnu ikke havde nogen systematisk Sygeplejeskole som i de fleste Lande i Europa, i de nordamerikanske Fristater og flere andre Steder, f. Ex. i de engelske Kolonier

i Indien (Hyderabad 1888). Sygeplejerskernes Uddannelse var derfor ikke saa fuldstændig som ønskeligt, og han haabede derfor ved Forelæsninger over Sygeplejen at kunne bøde noget paa Undervisningens Mangler, idet hans Erfaringer fra flere Aars Arbejde havde overtydet ham om, at det ikke sjældent var meget elementære Ting, Plejerskerne under deres Uddannelse ikke havde lært, og for en meget stor Del Ting, som de blot behøvede at gjøres opmærksomme paa for at vide Besked med. Men desuden antog han, at der ved en saadan Række Forelæsninger vilde være en Mulighed for at vække mere Interesse for Sygepleje blandt Publikum og derved skaffe en Tilgang af intelligente og dannede Mennesker til denne Gjerning, der utvivlsomt havde en meget stor Betydning saavel for Lægen som for Patienten. I den af det lægevidenskabelige Fakultet afgivne Erklæring, til hvilken Konsistorium i Skrivelse af 1. Juni 1888 til Ministeriet sluttede sig, bemærkede Fakultetet, at det ikke kunde anbefale Kandidat Norries Andragende, da han ikke ved nogen Doktorgrad havde erhvervet sig »jus docendi» eller paa anden Maade havde kvalificeret sig dertil. Ved Skrivelse af 9. s. M. meddelte Ministeriet Konsistorium, at det havde tilskrevet Andrageren, at det Ansøgte ikke kunde bevilges.

4. Om Oprettelsen af et nyt Professorat og en Lærerplads samt Udnævnelsen af to Professores extraordinarii under det filosofiske Fakultet.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for Finansaaret 1888—89 blev der, som foran omtalt, jfr. S. 272, optaget en Bestemmelse om, at normeret Docent Dr. phil. H. Møller ansattes som Professor. Under 26. April 1888 blev Docent Dr. phil. Hermann Møller derefter udnævnt til Professor i germansk Filologi fra 1. April s. A. at regne.

— Ligeledes er det foran, S. 273, omtalt, at de ekstraordinære Docenter, Dr. phil. Jul. Lange og Dr. phil. Verner i Henhold til en paa Ministeriets Budget for Finansaaret 1888—89 optagen Bestemmelse for Fremtiden benævnes Professores extraordinarii.

— Under 7. Oktober 1887 modtog Konsistorium fra Kirke- og Undervisningsministeriet et af Dr. phil. Kr. Nyrop indgivet Andragende om en ekstraordinær Ansættelse som Docent i romanske Sprog. Ansøgeren bemærkede deri, at han, efterat han var bleven Student i 1875, væsentlig havde sysselsat sig med Studiet af de romanske Sprog og deres Literatur; blandt de Ting, han havde udgivet, var saaledes en af Universitetet prisbelønnet Afhandling og hans Disputats for den filosofiske Doktorgrad, der berørte alle de romanske Sprog. I Foraars-Halvaaret 1887 havde han holdt Forelæsninger over fransk Sproghistorie og, for at give sine Tilhørere Lejlighed til selvstændigt Arbejde, tillige ledet Øvelser over udvalgte sproglige Æmner; og i Efteraars-Halvaaret 1887 holdt han Forelæsninger over det franske Theater før Renaissancen. Til nærmere Begrundelse af Ansøgningen henviste han derhos paa den ene Side til den betydningsfulde Udvikling, der i de senere Aar var indtraadt i Studiet af de romanske Sprog, og som medførte, at der stadig fremkom nye Resultater af største Betydning saavel i sproglig som i literær Henseende, og paa den anden Side til den forøgede Interesse for romanske Studier, der sikkert kunne paavises herhjemme, og som særlig Omordningen af den filologiske Examen syntes at have medvirket

til at fremkalde. Han bemærkede derhos, at en eventuel Ansættelse fra hans Side vilde blive opfattet saaledes, at han til Forelæsningsæmner kun optog de Sprog eller Discipliner, som Professor Sundby ikke fik Lejlighed til at foredrage. I den af det filosofiske Fakultet under 26. s. M. afgivne Erklæring udtalte dette, at Ansøgeren var i Besiddelse af saa megen videnskabelig og praktisk Dygtighed, at han maatte anses for fuldt kvalificeret til en Docentplads, i hvilken han, under Forudsætning af en endrægtig Samvirken med Professoren i romanske Sprog, sikkert vilde kunne virke til megen Nytte saavel for de filologiske Studerende som for de mange andre, der ved Universitetet søgte Vejledning i de romanske Sprog og deres Literatur. Uagtet Fakultetet ikke turde udtale, at det i Øjeblikket var nødvendigt at supplere Universitetets Lærerkrafter netop i dette Fag, da Professoren i Faget i Regelen hvert Halvaar vilde søge ved Siden af Fransk skiftevis at foredrage et af de andre romanske Hovedsprog, lagde Fakultetet dog saa megen Vægt paa Dr. Nyrops videnskabelige Dygtighed, at det maatte anse det for meget ønskeligt, at han kunde opnaa den attraaede Ansættelse, saa meget mere som de paagældende Sprog derved vilde kunne doceres i et større Omfang. Ved denne Erklærings Indsendelse til Ministeriet bemærkede Konsistorium i Skrivelse af 19. November s. A., at det ganske kunde tiltræde Fakultetets Ytringer om Dr. Nyrops gode Kvalifikationer, men at Konsistorium dog af Hensyn til den i Fakultetets Erklæring indeholdte Bemærkning om, at det ikke turde udtale, at det for Øjeblikket var nødvendigt at supplere Universitetets Lærerkrafter i dette Fag, ikke for Tiden kunde anbefale Andragendet. Under 4. Februar 1888 meddelte Ministeriet, at det under 3. s. M. allernaadigst var bifaldet, at det maatte overdrages Dr. phil. Kristoffer Nyrop indtil videre at holde Forelæsninger over romanske Sprog under det filosofiske Fakultet, imod at der, under Forudsætning af den fornødne Bevilling ved de aarlige Finanslove, tillagdes ham fra 1. April s. A. at regne et Honorar af 1000 Kr. aarlig af den paa Universitetets Budget til videnskabelige Formaaes Fremme bevilgede Sum, samt at der maatte tillægges ham det for Finansaaret 1887—88 disponible Restbeløb af 125 Kr. af Universitetets Udgiftskonto 7. a.

5. Om Udnævnelsen af en Professor extraordinarius m. v. under det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet.

Paa Kirke- og Undervisningsministeriets Budget for 1888—89 blev der, som foran omtalt S. 273, optaget en Bestemmelse om, »at extraordinær Docent i Geografi, Dr. phil. Løffler for Fremtiden benævnes Professor extraordinarius.« Ved Skrivelse af 23. April 1888 meddelte Ministerium Konsistorium Underretning herom.

— Under 25. September 1887 meddelte Professor, Dr. phil. Warming, at Docent ved den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole E. Røstrup efter Opfordring fra flere ældre og yngre Botanikere havde erklæret sig villig til ved Universitetet at holde en Række mykologiske Forelæsninger, mere omfattende end dem, han holdt ved Landbohøjskolen. Professor Warming forespurgte i den Anledning, om Kirke- og Undervisningsministeriets Samtykke hertil var nødvendigt, eller om Docent Røstrup uden videre kunde anmelde sine Forelæsninger i Lektionskatalogen i Henhold til § 21 i Universitetets Retsregler, I. Del: »Ingen,

der ikke som Lærer ved Universitetet eller ved en anden af Kongen sanktioneret Lærestanstalt, dertil er særlig berettiget, maa holde Forelæsninger af videnskabelig Natur o. s. v. c. I sin Svarskrivelse af 10. Oktober s. A. bemærkede Konsistorium, at Ministeriets Samtykke var nødvendigt, da Retten til at holde Forelæsninger paa Universitetet kun tilkom graduerede Personer; andre maatte erhverve særlig Bevilling, og en saadan vilde derfor ogsaa være at erhverve af Docent Rostrup, som til dette Øjemed maatte indgive Andragende til Ministeriet gennem det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet og Konsistorium.

Fra det matematisk-naturvidenskabelige Fakultet modtog Konsistorium derefter under 21. Oktober s. A. et Andragende fra Docent Rostrup om at maatte anmelde fornævnte Forelæsninger i Lektionskatalogen og til disse benytte et af Universitetets Auditorier, f. Ex. botanisk Haves Læsesal. Fakultetet meddelte, at det var enigt i, at man med Tak burde modtage det gjorte Tilbud, der ifølge Professor botanices Erklæring i ganske væsentlig Grad vilde ophjælpe det mykologiske Studium her i Landet. Fakultetet tilføjede, at der ikke her var Tale om nogensomhelst Ansættelse, men kun om Tilladelse til det, hvortil en Doktorgrad vilde give Ret. Under 27. s. M. indstillede Konsistorium, at den ansøgte Tilladelse blev givet, hvorefter Ministeriet under 4. November s. A. meddelte Docent Rostrup Tilladelse til at holde mykologiske Forelæsninger paa Universitetet og anmelde dem i Forelæsningskatalogen.

6. Om Forhøjelse af de ældre Huslejeportioners Størrelse og Oprettelsen af 4 nye Huslejeportioner.

I Skrivelse af 10. December 1887 til Kirke- og Undervisningsministeriet anholdt Konsistorium om, at der til 2den Behandling af Finanslovforslaget for 1888—89 maatte blive stillet Forslag om en Forhøjelse og Forøgelse af Universitetets Huslejeportioner. Konsistorium bemærkede i den Anledning, at de Universitetet tildelte 10 Huslejeportioner — hvoraf to midlertidige, personlige — i sin Tid vare blevne normerede som Erstatning for virkelige Optionsboliger, der vare blevne inddragne, fordi det havde været nødvendigt at disponere over den dertil benyttede Grund til andre Universitetsformaal. Medens de fra først af havde svaret nogenlunde til den Husleje, der da svaredes af saadanne Lejligheder, som en ældre Universitetslærer i Almindelighed maatte forudsættes at have Brug for, vare de i Tidens Løb blevne mere og mere utilstrækkelige hertil. Regering og Rigsdag havde da ogsaa i de senere Aar i forskjellige Tiltælde, hvor det var blevet nødvendigt at inddrage Embedsboliger af lignende Art, saasom ved Metropolitanskolen og ved Kunstakademiet, fastsat Huslejegodtgjørelsen til 1500 Kr. Skjønt det utvivlsomt maatte erkjendes, at Universitetslærerne, der som saadanne foruden den almindelige Lejlighed til en større Familie med halvvoxne eller voxne Børn maatte have et godt og rummeligt Arbejdsværelse og Plads til et Bibliothek, ordentligvis ikke kunde nøjes med mindre eller mindre kostbare Boliger end de foran nævnte Embedsmænd, havde Konsistorium dog ikke anset det for rigtigt at andrage paa saa stor en Forhøjelse af Universitetets Huslejeportioner, idet man maatte anse det for fuldt saa ønskeligt at kunne bringe disses Antal til at staa i et lignende Forhold til Universitetslærernes Antal, som tidligere havde været Tilfældet, og altsaa faa det nuværende Antal af Huslejeportioner noget for-

øget. Da nemlig Antallet af Professorerne efterhaanden var blevet betydeligt større end i tidligere Tid, — medens saaledes Antallet af Professorer ved kgl. Resolution af 25. November 1836 normeredes til 28, var Antallet for Tiden 43 — var Udsigten til at opnaa en Huslejeportion nu betydeligt fjærnere for de yngre Professorer end før, og den Tid, der maatte hengaa, før en saadan kunde erholdes, som Følge heraf betydelig længere end tidligere. For at raade Bod herpaa og tilvejebringe Forhold af omtrent samme Beskaffenhed som tidligere, maatte Konsistorium anse det for i højeste Grad ønskeligt, at Antallet af Huslejeportioner kunde forøges med 4. I Forventning om, at Ministeriet vilde tiltræde denne Opfattelse, skulde Konsistorium indskrænke sig til at foreslaa Huslejeportionernes Størrelse forhøjet til 1200 Kr., idet det bemærkedes, at den samlede Udgift, som vilde medgaa til 4 nye Portioner, ikke ret meget vilde overstige det Beløb, som vilde medgaa til at forhøje Huslejeportionerne til 1500 Kr. Konsistorium androg derfor om, at der ved Finanslovens 2den Behandling maatte blive søgt udvirket en Forhøjelse af Huslejeportionerne fra 800 Kr. til 1200 Kr. samt Oprettelsen af 4 nye Huslejeportioner.

Af Ministeriet blev der derpaa stillet ovennævnte Forslag, der vedtoges i begge Rigsdagens Ting, og den dertil fornødne Bevilling blev optaget paa Ministeriets Budget for 1888—89.

— Efferat denne Forøgelse af Huslejeportionerne havde fundet Sted, indsendte Professor, Dr. phil. V. Thomsen — der ved kgl. Resolution af 29. April 1887 var blevet udnævnt til Professor i normeret Plads fra 1. April s. A. at regne, dog saaledes at der med Hensyn til Adgangen til at optere Fribolig eller Huslejeportion forbeholdtes de ved Universitetet da ansatte normerede Professorer den Plads i Aldersrækken, som de havde — under 8. Maj 1888 til Konsistorium en Skrivelse, hvori han bemærkede, at da det maatte antages, at Huslejeportionernes Antal var blevet forøget navnlig som en Følge af det forøgede Antal Professorer i 1887, forekom det ham, at der derved var sket en væsentlig Forandring i Henseende til det ved ovennævnte Resolution tagne Forbehold. Han anmodede derfor om, at Sagen maatte blive underkastet fornyet Overvejelse, og at der eventuelt maatte blive tilstaaet ham den Ret til at optere den Huslejeportion, som denne Gang vilde have tilkommet ham, saafremt hans første faste Ansættelse (9. Juni 1875) blev lagt til Grund for Anciennetetsberegningen. Subsidiært ansøgte han derhos om, at der maatte blive gjort Skridt til, at han kunde opnaa en extraordinær Huslejeportion og aldeles subsidiært, at i alt Fald den Professor Warming hidtil tilstaaede Portion, der vilde falde bort, naar denne opnaaede Embedsbolig, maatte gaa over til ham istedenfor at bortfalde. Professor Thomsen gjorde derhos opmærksom paa den særlig uheldige Stilling, han havde faaet med Hensyn til Option af Friboliger og Huslejeportioner, idet han trods 13 Aars fast Ansættelse nu var saa langt nede i Rækken — Nr. 39 istedenfor, at han ellers vilde være Nr. 19 — at han ikke vilde kunne gjøre sig Haab om nogensinde at opnaa Huslejeportion paa sædvanlig Maade. Konsistorium bemærkede i sin Skrivelse af 1. Juni s. A. ved Fremsendelsen af Professor Thomsens Andragende, at det ikke kunde tiltræde den af ham først fremsatte Mening, da der efter Konsistoriums Formening vilde begaaes en Retskrænkelse mod de andre Universitetslæreres erhvervede Ret til at optere Huslejeportion, ved at Professor Thomsen nu opterede en af de nye Por-

tioner. Derimod kunde Konsistorium slutte sig til hans fremsatte Ønske om, at der maatte blive søgt udvirket en extraordinær Huslejeportion for ham, og indstillede, at Ministeriet vilde stille Forslag paa Finanslovforslaget for 1889—90 om, at der maatte blive tildelt Professor Thomsen personlig en extraordinær Huslejeportion. I Skrivelse af 13. s. M. meddelte Ministeriet, at det maatte være enigt med Konsistorium i, at der ikke kunde være Spørgsmaal om at gaa ind paa Professor Thomsens principale Begjæring, og at Ministeriet heller ikke fandt tilstrækkelig Anledning til at søge udvirket en extraordinær Huslejeportion, men at Ministeriet var villigt til, naar Spørgsmaalet om Anvendelsen af den Professor Warming tilstaaede Huslejeportion kom til at foreligge ved hans Overtagelse af den for Direktøren af den botaniske Have projekterede Embedsbolig, da at tage Professor Thomsens subsidiære Begjæring om Indrømmelse af bemeldte Huslejeportion under nærmere Overvejelse.

Efterat Opførelsen af det botaniske Laboratorium er paabegyndt, har Ministeriet paa Finanslovforslaget for 1889—90 søgt bevilget Professor Thomsen den Professor Warming tillagte Huslejeportion, og Bestemmelse herom er optaget paa Ministeriets Budget for 1889—90.

De ved Ministeriets Budget for 1888—89 tilkomne 4 nye Portioner bleve opterede af Professorerne Zeuthen, Deuntzer, Madsen og Wimmer.

III. Forelæsninger, Øvelser og Examina.

1. Den filosofiske Prøve.

I Henhold til den ved Kirke- og Undervisningsministeriets Skrivelse af 27. April 1886 givne Bemyndigelse for det filosofiske Fakultet, jfr. Aarb. f. 1885—86 S. 49, blev det tilladt 5 Studerende, der i Januar 1887 havde bestaaet Afgangsexamen, og 3 Studerende, der havde bestaaet Afgangsexamen i Januar 1888, at indstille sig til den filosofiske Prøve henholdsvis i Sommeren 1887 og Sommeren 1888.

— Ligeledes blev der i Henhold til samme Bemyndigelse givet Tilladelse til, at 2 Studerende, der havde taget Afgangsexamen i Sommeren 1886, og 6 Studerende, der havde taget samme Examen i Sommeren 1887, paa Grund af Indkaldelse til Militærtjeneste maatte indstille sig til den filosofiske Prøve i Marts og April 1887 og 1888.

2. Forelæsninger og Examiner under det theologiske Fakultet.

Ved Kirke- og Undervisningsministeriets Resolution af 21. Maj 1887 blev der meddelt cand. jur. N. N., der siden Begyndelsen af Aaret 1885 havde studeret Theologi, Tilladelse til at indstille sig til theologisk Embedsexamen med Lempelser i Hensyn til det i Hebraisk forlangte Pensum, saaledes at han til Examen kun behøvede at opgive som læst i Hebraisk: Genesis, 20 Psalmer og 10 Kapitler af Profeterne, imod at han til Gjengjæld ikke kunde opnaa nogen højere Karakter i det gamle Testamentes Exegese end *haud. illaud. primi gradus*. I sin under 2. s. M. afgivne Erklæring mindede Fakultetet om, at der ved tvende tidligere Lejligheder var blevet givet 2 Kandidater, der havde fremlagt Attester for stærk